

ມະຫາຊຍ່າວ



ປີທີ 40 ລັບທີ 9 ວັນພຖ້າສັບດີທີ 9 ມິຖຸນາຍນ ພ.ສ. 2554

10 ມື.ຍ. ນີ້ ຂອບເຂົ້າມີ ຂະໜາສ່ວນຮາກການປະຊຸມເຕີຍມພ້ອມກຣອບອັດຮາກຳລັງ ປີ 54

ມະຫາວິທາຍາລັຍຮາກກູນຄຣສີໂຮມຮາດ ຈັດປະຊຸມຫວັນນາສ່ວນຮາກການທຸກສ່ວນງານເຂົ້າປະຊຸມ
ແພນອັດຮາກຳລັງ ໃນວັນສຸກົກທີ 10 ມິຖຸນາຍນ 2554 ເວລາ 10.30 ນ. ໃນ ທັນປະຊຸມສໍານັກງານອົງການບັດ
ຫຸ້ນ 2

ຮສ.ວິມລ ດຳລົງ ອອງອົງການບັດຝ່າຍບວି�ହାର ກລ່າວົງການປະຊຸມແພນອັດຮາກຳລັງວ່າ ສືບເນື່ອງ
ຈາກການປະຊຸມ ຄົນະກຣມການບວିହାରງານບຸດຄລ (ກ.ບ.ມ.) ເມື່ອວັນທີ 1 ມິຖຸນາຍນ 2554 ທີ່ຜ່ານມາວ່າ
ທີ່ປະຊຸມມີມີຕີເຫັນຫຼອບກຣອບອັດຮາກຳລັງ (ເນພາະງບປະມານແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງ ຄຣມ. ອຸນຸມຕິເມື່ອມິຖຸນາຍນ
2550) ທັ້ງສາຍວິຊາກາරແລະສາຍລັບສຸນແລ້ວ ແລະຈະມີການນັດປະຊຸມຄົງທ່ອໄປໃນວັນທີ 17 ມິຖຸນາຍນ
2554 ເພື່ອນຳມາດການປະຊຸມເຂົ້າສູ່ສກາມຫາວິທາຍາລັຍໃນວັນທີ 24 ມິຖຸນາຍນ 2554 ເພື່ອດຳເນີນການໃນ
ຮາຍລະເອີຍຕາມມີຕີທີ່ປະຊຸມ ກ.ບ.ມ. ຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າມີປະຊຸມຫວັນນາສ່ວນຮາກການທຸກສ່ວນງານເພື່ອທຳແນ
ອັດຮາກຳລັງໃຫ້ເຮັບຮ້ອຍກ່ອນນຳເຂົ້າທີ່ປະຊຸມຄົນະກຣມການບວିହାରງານບຸດຄລ (ກ.ບ.ມ.) ໃນການປະຊຸມ
ຄົງນີ້ໄປຮັດນຳຂ້ອມຸລກຮອບແພນອັດຮາກຳລັງທີ່ທ່ານໄດ້ດຳເນີນການຈັດທຳເຮັບຮ້ອຍແລ້ວມາເສັນອົດທີ່ປະຊຸມ
ດ້ວຍ

ການໄຟຟ້າສ່ວນກູມມີກາຄຈຳຍກະແສໄຟ້ວ່າຄຣາວ

ດ້ວຍການໄຟຟ້າສ່ວນກູມມີກາຄຈຳງວດຄຣສີໂຮມຮາດຈະຈຳຍກະແສໄຟ້ວ່າເປັນການ
ຂ້າງກາງເພື່ອບົງບັດງານສັບປະລິຍອຸປກຣນີເຕົ່ອງວັດແຮງສູງທີ່ໜ້າຮູດ ໃນວັນທີ 10 ມິຖຸນາຍນ
2554 ເວລາ 09.00 – 12.00 ນ.

ສື່ອສາຮສັມພັນຮ ສຮ້າງສຮ້າກຄວາມຄົດ ແກະຕິດສຖານກາຮົນ

สว่างมากขึ้น

พศ.บุญวัฒนา บุญธรรม

วันวิสาขบูชาปีนี้ (17 พฤษภาคม 2554) ที่เชียงใหม่ฝนตกหนักมาก ตกตังแต่เช้ายันค่ำ ฝนตกก็ตกไปไม่เป็นทุกชั่วโมงหรือร้าวๆ แต่อย่างใด ในเมื่อตัดสินใจแล้วว่าไม่ไปวัด เพราะไม่อยากออกไปตากฝน บุญบุญจึงใช้วันมงคลนี้ทำประโยชน์ให้กับตนเองที่บ้าน เริ่มต้นการทำแบบฝึกหัด ฝึก “ตัวรู้” ด้วยการอาบน้ำ เพราะมีประสบการณ์เรียนรู้ “ตัว” จากการอาบน้ำที่วัดหลวงพ่อ กลัวยามบ้างแล้ว เมื่อกลับมาที่บ้านจึงพบว่าการอาบน้ำด้วยฝักบัวเป็นการทำหนดตัวรู้ได้ยาก กว่า ลองหันกลับมาอาบด้วยขันตีกกว่า และการตักน้ำเต็ม ๆ ขันราดเร็ว ๆ ก็กำหนดได้ยาก เช่นกัน จึงเปลี่ยนมาเป็นตักน้ำเพียงครึ่งขันและราดน้ำผ่านตัวเองซ้ำ ๆ เพื่อให้เห็น “ตัวรู้” ตลอดเวลา ขณะอาบน้ำความคิดจะเข้ามาเปียดตัวรู้เป็นช่วง ๆ ต้องกลับมาดูลมหายใจใหม่ เดียว ๆ ความคิดฟุ่มมาหีบแล้วกลับไปกลับมาอย่างนี้หลายครั้งมาก แต่ก็ไม่รู้สึกหงุดหงิดนักจะคิดได้ก็ตึงกลับมาได้ พ้อแต่งตัวเรียบร้อยแล้วก็ลองนั่งหลับตาดูจิตตน์ของหลับตาหนึ่งนิ่ง ๆ มันก็เหมือนเดิมค่ะ คือ เดียวรู้ เดียวคิด ตึงกันไปกลับกันมา การฝึกตัวรู้โดยไม่ต้องคิดทำได้แค่ระยะสั้น ๆ เท่านั้นค่ะ จึงคิดให้กำลังใจตัวเองว่า เราเป็นคนฝึกใหม่ ได้แค่ไหนพอยังแค่นั้นก่อน ค่อย ๆ ทำปอย ๆ ก็แล้วกัน ตีกว่าไม่ทำเลย (ได้ศีบเอาศีบก่อน ได้ศีบไม่เอาศอกค่ะ) สิ่งที่ได้คือรู้สึกปลดปล่อย ภำพพระท่านว่า การเจริญสติคือการหมั่นสร้างความรู้สึกตัวอย่างต่อเนื่อง ใครก็ได้ก็ถือว่าประสบความสำเร็จไปขั้นหนึ่งแล้วค่ะ

ถึงแม้ว่าจะเคยได้ยินว่า การปฏิบัติธรรมทำที่ไหนก็ได้ ไม่จำกัดเฉพาะว่าปฏิบัติธรรมต้องไปทำที่วัด และยังไม่เข้าใจว่าการอยู่กับตนเองในทุกสถานที่เป็นการปฏิบัติธรรมได้อย่างไร ตอนนี้ที่เริ่มเข้าใจบ้าง เพราะถ้าเราอยู่กับ “ตัวรู้” ปอย ๆ อยู่กับปัจจุบันขณะโดยที่สมองไม่คิดอะไรเรา ก็ไม่มีทางผิดศีลข้อไหนเลยสักข้อ ก็เท่ากับเรารักษาศีลให้บริสุทธิ์ จึงเป็นการปฏิบัติธรรม ถ้าเราคิดฟุ่งไปเรื่อย ๆ เราอาจคิดถึงอดีต คิดถึงอนาคต ติเตียนอนาคต ติเตียนคนอื่น หรือคิดไปทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถึงเราร่างกายจะอยู่เฉย ๆ แต่เราก็มีโอกาสผิดศีลได้ ดังนั้นการรักษาศีลได้บริสุทธิ์แม้เพียงแบบเดียวก็มีประโยชน์มาก ตีกว่าไม่รักษาเลยนะคะ ประมาณว่าสะสมหน่ายกิตไปเรื่อย ๆ

สร่างมากชื่น (ต่อจากหน้า 2)

เมื่อบูนบุญย้อนกลับมาอ่านหนังสือธรรมเล่มที่เคยอ่านมาแล้ว ทำให้พี่เห็นมุมมองบางมุมที่เคยมองข้าม หนังสือดี ๆ หลายเล่มอาจมีเนื้อหาแตกต่างมักมีแก่นเหมือนกันคือ เน้นให้มองจิตตัวเองและอยู่กับลมหายใจ พอมารอ่านซ้ำอีกเริ่มเข้าใจมากขึ้นอีกหน่อยค่ะ หนังสือที่ยิ่งจากวัดมาและหนังสือ “หลวงพ่อเพียงแต่เล่าให้ฟัง” เขียนด้วย คำอธิบายง่าย ๆ ทำให้สามารถเข้าใจมากขึ้น ว่าการนั่งสมาธิเป็นอย่างไร จากนี้ไปคงต้องหาเวลาอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้งและทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งไปเรื่อย ๆ ทำให้ย้อนคิดว่าที่ผ่านมาเป็นการอ่านแบบพ่อรู้ เข้าใจผิดผินหรือเข้าใจในแง่มุมอื่น ให้ทำก็ลองทำไปตามที่บอกให้ทำ จากหนังสือที่ยิ่งมาบอกว่าจับความรู้สึกที่ตรงไหนก็ได้ในร่างกาย สำหรับบูนบุญซึ่งเป็นคนหัดใหม่จับความรู้สึกถึงลมหายใจระบบปัล默 จมูกได้น้อยมาก จึงหันมาจับการเคลื่อนไหวของกระดูกซี่โครงแทน เพราะรู้สึกว่าจับได้ง่ายกว่า และชัดกว่า บางครั้งก็ได้อินเสียงลมหายใจตอนเช้าเด่นมาก และก็พยายามกลับมาดูลมหายใจตัวเองบ่อยมากขึ้น สารภาพตามตรงทำได้มั่งไม่ได้มั่งค่ะ บางที่เพลิดเพลินทำอะไรไปเรื่อย ๆ พอนึกได้ก็คุลหมาหยาจิตตัวเองสักที ก็อยู่ในระยะฝึกหัดนี้ค่ะ ทำได้ครั้งละนิดละหน่อยเท่านั้นค่ะ คงยังต้องอาศัยเวลาศึกษาวนาน และเกิดความคิดว่าการนั่งสมาธิหลาย ๆ คนที่วัดน่าจะง่ายกว่า เพราะมีคนกำกับ และมีอิทธิพลของคนหมู่มากเข้ามาช่วย อีกกิจกรรมหนึ่งที่บูนบุญว่าผ่าจะเป็นโอกาสดีในการฝึกตัวรู้ คือการเดินไปทำงาน บูนบุญโชคดีที่ไม่มีรถขับ การเดินนอกจากจะได้ออกกำลังกายไปในตัวแล้วยังได้ปฏิบัติอีกด้วย การฝึก “ตัวรู้” พังคูเหมือนเป็นเรื่องง่าย แต่ก็ไม่ง่ายค่ะ ผลที่ได้จากการตัวรู้ทำให้ไม่เหลือตัวในทุกขณะ ซึ่งจำเป็นสำหรับคนแก่มาก เพราะคนแก่มักจะลืมหักล้ม

ถึงแม้จะทำได้แบบเตาแตะ บูนบุญซึ่งมีความเชื่อใจติดตัวมาแต่ก่อนนี้ได้และพอกพูนขึ้นตามวัยก็อยากตั้งใจอธิษฐาน ถ้าลิ่งที่ปฏิบัติมาถูกทางแล้วขอการเมี้ยงหลวงพ่อกล้ายื่นให้มีพลังในการปฏิบัติต่อไปเรื่อย ๆ ถ้ายังไม่ถูกทางก็ขอให้พบผู้รู้มาช่วยซึ่งแนะนำให้ถูกทางต่อไป บูนบุญคงไม่มีโอกาสไปที่วัดหลวงพ่อกล้ายื่นบ่อย ๆ เพราะตัวยังระยะทางที่ไกลมาก และตัวยังภาระหน้าที่ในปัจจุบัน และหลวงพ่อก็บอกว่าฝึกที่ไหนก็ฝึกได้ไม่ต้องมาวัดหรอก ตอนที่บูนบุญไปพักค้างที่วัดถือเป็นประสบการณ์ที่ดีมากครั้งหนึ่งในชีวิตค่ะ ขอบคุณเจ้าภาพทุกคนที่ชอนแกนและหนังสือของ ดร. วรกัทรที่ทำให้เกิดประกายความคิดทั้งมวล



บราโณสิการมหาชัยสาร ผศ.ดร. บำรุง ศรีนวตปาน
ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางศิริวรรณ จุลกับ, นางณัชดา นนท์ไชตี
พิศุจน์อักษร อัตสาเนา นายก้องกาน ปรีชาชาตุ

สวัสดีค่ะพบกับมหาชัยสารคอลัมน์พักเที่ยงฉบับวันพุธที่ 9 มิถุนายน 2554 ตรงกับวันขึ้น 8 ค่ำ เดือน 7 ปี gele

เย็นวันนี้หน้าสำนักงานอธิการบดี ได้มีกลุ่มพลังนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กว่าสามพันคนมาร่วมพิธีมีบวงสรวงการศนรุนใหม่หัวใจประชาธิปไตย เป็นโครงการที่มุ่งให้นักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยเยาวชนร่วมแสดงพลังสร้างสรรค์ทางการเมือง ในกรอกไปใช้สิทธิในการออกเสียงสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และทำหน้าที่รณรงค์การเลือกตั้งไปยังกลุ่มประชาชนในท้องที่ เนื่องจากการเลือกตั้งในจังหวัดนครศรีธรรมราชและภูมิลำเนานักศึกษาในพื้นที่ต่างๆ นอกเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช โครงการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจาก TV ช่อง 3 โดยมีการถ่ายทอดสดรายการภาคสุดฯ ของพิธีมีบวงสรวงฯ จากหน้าสำนักงานอธิการบดีไปทั่วประเทศในรายการช่วงเย็นนี้ ของครอบครัวช่วง 3 ช่วงเวลา 17.00 น. หลายคนคงมีโอกาสได้ชม

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ขอแสดงความยินดียิ่งกับ พศ.บุบพา เรืองรอง ที่ได้รับรางวัลอาจารย์ดีเด่นของสภาก怜บดีคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย ประจำปี 2554 จากสภาก怜บดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2554 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วึกหึงความภาคภูมิใจของคณะวิทยาศาสตร์ฯ ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชให้เป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดกิจกรรมนิทรรศการ “น้ำพระทัยรินหลัง สุมน้ำปากพนังร่มเย็น เฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 84 พพรรษา” ระหว่างวันที่ 9-12 มิถุนายน 2554 ณ บริเวณห้องงานโครงการพัฒนาพื้นที่สุมน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในการนี้คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้นำนิทรรศการเกี่ยวกับการเดินพระเกี้ยรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กิจกรรมสาธิตเกี่ยวกับ “การทำมันมะพร้าวสกัดเย็น” จากศูนย์วิทยาศาสตร์ และกิจกรรม “การประดิษฐ์ดอกไม้จากผ้าใบบัว” จากคลินิกเทคโนโลยี

งานนี้ พศ.ชัยกรณ์ แก้วอ่อน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ฯ ให้มอบหมายให้พศ.อำนวยโชค เวชกุล อาจารย์ลีสกี แก้วชญา คุณหัสนีย์ คำงษ์ คุณนุชรา วงศารา และคุณโชคชัย หมั่นสอน เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการจัดนิทรรศการและจัดกิจกรรมสาธิต

ห้องสมุดมีหนังสือใหม่เพิ่มเข้มเพียบ โดยเมื่อวันที่ 6 ม.ย.ที่ผ่านมา บริษัทชีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) ได้มามอบหนังสือตามโครงการหนังสือเพื่อน้อง (ปีที่ 6) ให้แก่ห้องสมุด มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 2,288 เล่ม มูลค่าราคา 755,553 บาท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและในอนาคต ซึ่งเป็นการช่วยเสริมการอ่านอีกชิ้นหนึ่งให้เยาวชนคนไทยเก่งขึ้นนั่นเอง

ปิดท้ายพักเที่ยงวันนี้ด้วยคำม “ความรักไม่ใช่งานเลี้ยง จะนั่งอย่าได้มีวันเลิกลา” สวัสดีค่ะ